

Zbornik sudske prakse

Predmet C-223/14
Tecom Mican SL
i
José Arias Domínguez

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia nº 7 de Las Palmas de Gran Canaria)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Dostava sudskih i izvansudskih pismena – Pojam ‚izvansudsko pismo‘ – Privatno pismo – Prekogranični učinak – Funkcioniranje unutarnjeg tržišta“

Sažetak – Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. studenoga 2015.

1. *Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Dostava sudskih i izvansudskih pismena – Uredba br. 1393/2007 – Izvansudsko pismo – Pojam – Autonomno tumačenje*

(Uredba br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 16.)

2. *Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Dostava sudskih i izvansudskih pismena – Uredba br. 1393/2007 – Izvansudsko pismo – Pojam – Privatno pismo čije je formalno slanje njihovu adresatu koji boravi u inozemstvu nužno za ostvarivanje, dokazivanje ili očuvanje prava ili pravnog navoda u građanskim ili trgovačkim stvarima – Uključenost*

(Uredba br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 16.)

3. *Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Dostava sudskih i izvansudskih pismena – Uredba br. 1393/2007 – Dostava izvansudskog pismena na načine koji su utvrđeni uredbom nakon što je izvršena prva dostava tog pismena – Dopusštenost*

(Uredba br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća)

4. *Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Dostava sudskih i izvansudskih pismena – Uredba br. 1393/2007 – Izvansudsko pismo – Ispunjenost pretpostavki za primjenu članka 16. navedene uredbe – Obveza provjere od slučaja do slučaja prekograničnog učinka dostave izvansudskog pismena i njezine potrebe za ispravno funkcioniranje unutarnjeg tržišta – Nepostojanje*

(Uredba br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 16.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 32.)

2. Članak 16. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima, i o stavljanju izvan snage Uredbe br. 1348/2000 treba tumačiti na način da pojam „izvansudsko pismo“ iz tog članka uključuje ne samo pismena koje je izdalo ili ovjerovilo javno tijelo ili javni službenik, nego i privatna pismena čije je formalno slanje njihovu adresatu, koji boravi u inozemstvu, nužno za ostvarivanje, dokazivanje ili očuvanje prava ili pravnog zahtjeva u građanskim ili trgovačkim stvarima.

Stoga u odsustvu preciznosti samog teksta članka 16. Uredbe br. 1393/2007, za utvrđivanje dosegā navedenog pojma, u skladu s ustaljenom sudskom praksom valja uzeti u obzir kontekst navedenog članka 16. i ciljeve te uredbe, kao i po potrebi, njezin nastanak .

Kad je riječ o kontekstu, valja podsjetiti da Uredba br. 1393/2007, donesena na temelju članka 61. točke (c) UEZ-a, uspostavlja, kao što je to navedeno u njezinoj uvodnoj izjavi 1., mehanizam dostave unutar Zajednice sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima s ciljem postupne uspostave područja slobode, sigurnosti i pravde.

U tom smislu također valja navesti da je cilj te uredbe, u skladu s njezinom uvodnom izjavom 2., poboljšavanje i ubrzavanje slanja sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima među državama članicama radi jačanja ispravnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta.

Stoga, s obzirom na zakonske preteče Uredbe br. 1393/2007, i preciznije, na razvojni kontekst u području pravosudne suradnje u građanskim stvarima u kojem se ta uredba nalazi, pojam „izvansudsko pismo“ u smislu članka 16. te uredbe mora se tumačiti na način da obuhvaća dokumente koje je izdalo ili ovjerovilo javno tijelo ili javni službenik i privatna pismena čije je formalno slanje njihovu adresatu koji boravi u inozemstvu nužno za ostvarivanje, dokazivanje ili očuvanje prava ili pravnog navoda u građanskim ili trgovačkim stvarima.

Naime, prekogranično slanje takvih pismena mehanizmom dostave uspostavljenim Uredbom br. 1393/2007 također pridonosi jačanju, u području suradnje u građanskim ili trgovačkim stvarima, ispravnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta i sudjeluje u postupnoj uspostavi područja slobode, sigurnosti i pravde u Europskoj uniji.

(t. 35.-38., 44.-46., izreka t. 1.)

3. Uredba br. 1393/2007 o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima, i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 treba se tumačiti u smislu da je dostava izvansudskog pismena na načine koji su utvrđeni u toj uredbi dopuštena čak i kad je tužitelj izvršio prvu dostavu tog pismena drugim sredstvom slanja koje nije predviđeno navedenom uredbom ili drugim sredstvima slanja koja su njome uspostavljena.

Naime, kao prvo, kad je riječ o slučaju u kojem je tužitelj izvršio prvu dostavu na načine koji nisu predviđeni Uredbom br. 1393/2007, navedena uredba predviđa samo dvije okolnosti u kojima je dostava pismena između država članica izuzeta iz njezina područja primjene i ne može se izvršiti sredstvima koje ona predviđa, odnosno, s jedne strane, kada je prebivalište ili uobičajeno boravište adresata nepoznato i, s druge strane, kada je adresat imenovao opunomoćenog zastupnika u državi u kojoj se odvija sudski postupak. Dakle, navedena uredba ne predviđa nikakvo drugo izuzeće u vezi sa sredstvima koja su predviđena za slanje izvansudskog pismena između država članica u slučaju kada je tužitelj već prethodno dostavio to isto pismo drugim sredstvom slanja koje nije predviđeno tom uredbom.

Kad je riječ, na drugome mjestu, o posljedicama slučaja u kojem je tužitelj već izvršio prvu dostavu na načine koji su utvrđeni Uredbom br. 1393/2007, valja navesti da ta uredba predviđa na sveobuhvatan način različita sredstva slanja koja se primjenjuju na dostavu izvansudskih pismena na temelju njezina članka 16. Ta ista uredba nije utvrdila hijerarhiju između različitih sredstava slanja koje uspostavlja.

Stoga, radi osiguranja žurnog prekograničnog slanja dotičnih pismena ta uredba ne daje ni tijelima za slanje ni tijelima za zaprimanje, ni diplomatskim ili konzularnim predstavnicima, ni pravosudnim službenicima, državnim službenicima ili drugim nadležnim osobama države članice primateljice zadatak provjeravanja oportuniteta ili relevantnosti razloga zbog kojih tužitelj vrši dostavu pismena putem utvrđenih sredstava za slanje. Iz tih razmatranja proizlazi da u području dostave izvansudskog pismena tužitelj može ne samo odabrati sredstvo za slanje utvrđeno Uredbom br. 1393/2007, nego i istodobno ili sukcesivno koristiti dva ili više sredstava za koja smatra, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će biti najoportunija ili najprikladnija.

(t. 49.,51., 52., 54., 57.-59., 61., izreka t. 2.)

4. Članak 16. Uredbe br. 1393/2007 o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima, i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 treba tumačiti na način da ne treba provjeravati od slučaja do slučaja prekogranični učinak dostave izvansudskog pismena, kao ni potrebu te dostave za ispravno funkcioniranje unutarnjeg tržišta ako su ispunjene pretpostavke za primjenu tog članka.

U tom pogledu, kad je riječ, kao prvo, o prekograničnom učinku, Uredba br. 1393/2007 jest mjera koja je, u skladu s tekstom članka 61. točke (c) i člankom 65. UEZ-a, obuhvaćena područjem pravosudne suradnje u građanskim stvarima i ima upravo takav učinak.

Na taj način članak 1. stavak 1. navedene uredbe izričito propisuje da se, izuzev isključenih područja, ta uredba primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima kada sudsko ili izvansudsko pismeno mora biti poslano „iz jedne države članice u drugu“ radi njegove dostave.

Stoga se mora smatrati da prekogranični učinak slanja sudskog ili izvansudskog pismena, a s obzirom na to da je riječ o objektivnoj pretpostavci primjenjivosti Uredbe br. 1393/2007, mora uvijek nužno postojati kada je dostava takvog pismena obuhvaćena područjem primjene te uredbe i mora se stoga ostvariti u skladu sa sustavom koji je njome uspostavljen.

Kad je riječ, kao drugo, o ispravnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, nesporno je da ono predstavlja, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 2. Uredbe br. 1393/2007, glavnu svrhu mehanizma dostave koji je predviđen tom uredbom.

U tom kontekstu, s obzirom na to da su sva sredstva slanja sudskih i izvansudskih pismena koja su predviđena navedenom uredbom izričito uspostavljena kako bi se ostvarila navedena svrha, legitimno je smatrati da nakon što su ispunjene pretpostavke za primjenu tih sredstava dostava takvih pismena nužno doprinosi ispravnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta.

(t. 63.-67., 69., izreka t. 3.)